

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Признаване и принудително изпълнение на съдебни решения>

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Унгария

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е гражданско безспорно производство, посредством което държавата налага изпълнението на задълженията, установени в съдебни и нотариални решения, както и в други определени със закон документи, чрез прилагане на принудителни мерки.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Правомощия по разпореждането и осъществяването на принудителното изпълнение имат съдилищата, нотариусите или други органи и лица, включващи по-специално следните субекти:

- а) независим съдебен изпълнител,
- б) регионален съдебен изпълнител,
- в) независим заместник-съдебен изпълнител,
- г) регионален заместник-съдебен изпълнител,
- д) кандидат-съдебен изпълнител

Процедурата, провеждана от съдебния изпълнител, като гражданско безспорно производство, е идентична с тази на съда.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Заповед за изпълнение може да бъде издадена, ако подлежащото на изпълнение решение съдържа задължение (санкция), влезло е в сила или подлежи на предварително изпълнение и крайният срок за изпълнението е изтекъл. Въз основа на одобрена от съда спогодба може да бъде издадена заповед за изпълнение дори когато срещу заповедта за одобрение е подадена жалба. Тази разпоредба се прилага и спрямо споразумения, одобрени от нотариус, които имат същото действие като съдебна спогодба. Заповед за изпълнение може да бъде издадена също въз основа на съдебно решение, постановено в рамките на производство съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, дори ако е подадена жалба срещу съдебното решение. Не може да бъде издадена заповед за изпълнение въз основа на заповед за плащане, ако в удостоверителното волеизявление за липсата на обжалване е посочено, че по отношение на предмета на вземането не е разрешено принудителното изпълнение.

По отношение на събирането на вземания за издръжка е налице специално правило, съгласно което принудителното изпълнение може да бъде разрешено във връзка със суми, задължението за чието изплащане е просрочено за повече от шест месеца, ако страната, която иска изпълнение, счита, че е вероятно просрочването на задължението за издръжка да се дължи на злонамерено поведение от страна на длъжника, или ако тя представи основателна причина за непредвяването на вземането. Когато изпълнява чуждестранни решения, съдът проверява също дали принудителното изпълнение е разрешено съгласно законите, международните конвенции, правилата за реципрочност или законодателство на ЕС.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение може да бъде разпоредено чрез заповед за изпълнение. В определени случаи това не е официално решение (вместо това е под формата на изпълнителен лист или клауза за изпълнение); в други случаи е под формата на разпореждане. Съдът или нотариусът издава заповед за изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение. Молбата за изпълнение трябва да бъде подадена в необходимия брой екземпляри, като се използва формулярът за заповед за изпълнение. В рамките на процедури по заповеди за плащане молбата може да се подаде и по електронен път. Обикновено молбата трябва да се подаде до съда, постановил решението на първа инстанция, или до нотариуса. В определени случаи обаче в Закон LIII от 1994 г. за принудителното изпълнение по съдебен ред („Закон за принудителното изпълнение по съдебен ред“) са определени други правила относно компетентността, напр. за чуждестранни решения принудително изпълнение може да бъде разпоредено от районния съд, функциониращ в седалището на окръжния съд, който е компетентен съгласно местопребиваването или основното място на стопанска дейност на длъжника, или ако липсва такава — мястото, на което се намира активът, върху който е насочено принудителното изпълнение. В Будапеща това е Централният районен съд на Буда (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Молбата за изпълнение трябва да съдържа информация за страните, подлежащото на изпълнение решение, вземането, по което е нужно принудително изпълнение, както и възможно най-много информация за активите на длъжника, върху които може да бъде насочено принудително изпълнение.

Съдът или нотариусът разглежда молбата незабавно, не по-късно от 15 дни след получаването ѝ, за да определи дали молбата трябва да се препрати, да се отхвърли, без да се разглежда по същество или (с изключение на случаите, в които страните имат процесуални представители) да се върне с искане за предоставяне на липсващата информация; след това ще бъдат изпълнени исканите мерки. Решение ще бъде постановено в рамките на 15 дни от получаването на молбата или, ако е необходимо предоставяне на липсваща информация, в рамките на 15 дни след предоставяне на информацията. Ако молбата е обоснована, ще бъде издадена заповед за изпълнение, ако това не е така, принудителното изпълнение ще бъде отказано.

3.2 Основни изисквания

Вж. точка 2.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Принудителните мерки ограничават имуществените и личните права на длъжника. Мерките, насочени срещу имуществото, могат да се прилагат от съда и от съдебен изпълнител; мерки срещу лица могат да се прилагат от полицията, въз основа на мярка на съда или съдебния изпълнител. Най-важните принудителни мерки, насочени срещу имуществото, са следните:

- запор върху работни заплати и други възнаграждения,
- запор и продажба на движими вещи,
- запор върху средства, управлявани от финансова институция, и върху банкови сметки,
- запор върху вземания на длъжник спрямо трети лица,
- възбрана и продажба на недвижим имот,

налагане на наказания и глоби.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Обект на принудително изпълнение могат да бъдат:

работни заплати, пенсия или други възнаграждения на длъжника (въпреки че по отношение на тях се прилагат определени освобождавания), средства, управлявани от финансова институция (законът предвижда освобождаване от принудителното изпълнение по отношение на физически лица до определен размер),

движими вещи (обект на принудително изпълнение не могат да бъдат обаче вещи от основна необходимост, които са несеквестируеми по закон, напр. основно облекло, мебели за лицата в домакинството на длъжника, лекарства, необходими за заболяването на длъжника и т.н.), вземания на длъжника спрямо трети лица или търговски дялове на длъжника,

недвижим имоти, независимо от вида им, предназначението им, правата или тежестите върху тях и обстоятелствата, вписани в поземления регистър (недвижим имот, който не се счита, че представлява част от активите на длъжника в производство по ликвидация обаче е несеквестируем).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Мерките за принудително изпълнение ограничават съществено правото на длъжника да се разпорежда с активите си.

Когато движими вещи или банкови сметки са обект на принудително изпълнение, длъжникът е лишен от правото да се разпорежда с активите. При предаване на запорираната движима вещь за пазене длъжникът се лишава от нейното владение. Ако недвижим имот е под възбрана, длъжникът може да се разпорежда с имота и да го продава, въпреки че имотът ще продължи да бъде обременен с правото на принудително изпълнение.

Ако длъжникът или някое друго присъстващо лице окаже физическа съпротива при изпълнение на изпълнителното действие, съдебният изпълнител ще се обърне към полицията, която може да приложи принудителни мерки срещу лицето, за да прекрати съпротивата.

Всяко лице, което активно възпрепятства производството на съдебния изпълнител (със сила), може да бъде подведено под наказателна отговорност. За престъпление се счита и отстраняването от принудително изпълнение на запорирана вещь или премахването на печат, който е положен в хода на принудителното изпълнение, или влизането в заключена стая, използвана за съхранение на запорирана, заключена или предадена за пазене вещь (повреждане на печат).

Съдът налага глоба на длъжника или на лицата или организациите, задължени да участват в процедурата по принудително изпълнение, ако те не изпълнят произтичащите от принудителното изпълнение задължения, определени от закона, или ако възприемат поведение, което възпрепятства мерките за принудително изпълнение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките продължават да са в сила до успешното приключване на изпълнението или се прекратяват от съдебния изпълнител или от съда, или по закон. Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат изпълнени в определения от гражданското право давностен срок (обикновено 5 години), като срокът започва да тече след постановяване на окончателното решение на съда. Принудително изпълнение не може да бъде разпоредено по молби, подадени след изтичане на давностния срок. След изтичането на този срок също така не могат да бъдат възобновявани предишни принудителни изпълнения. Както когато се предявява иск, давностният срок се прекъсва от всяко изпълнително действие, след което започва да тече нов срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

а) Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение. Ако принудителното изпълнение е разпоредено чрез издаването на изпълнителен лист или клауза за изпълнение, изпълнителният лист може да бъде оттеглен и клаузата да бъде заличена като средство за правна защита, при положение че заповедта за изпълнение не е трябвало да бъде издадена. Длъжникът или страната, която иска изпълнение, може да подаде молба за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение. Съдът може също така да разпoredи това служебно. Молбата трябва да се подаде до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение. За подаване на молбата не е определен краен срок: тя може да бъде подадена по всяко време. Ако молбата бъде уважена, тогава се издава заповед за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение; заповедта може да се обжалва.

б) Жалба срещу заповед за изпълнение. Жалба може да бъде подадена от длъжник или от страна, която иска изпълнение, срещу официална заповед, разрешаваща изпълнението. Жалбата трябва да бъде подадена до съда, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда за разпoredждане на принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда, разпоредил принудителното изпълнение, да издаде ново решение.

в) Жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Страната, която иска изпълнение, може да подаде жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Жалбата трябва да бъде подадена до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда или нотариуса, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, да издаде ново решение.

г) След като принудителното изпълнение е било разпоредено, съдебният изпълнител изпълнява принудителните мерки независимо; не е необходимо разрешението на съда. Срещу мерките, предприети от съдебния изпълнител, е на разположение отделно средство за правна защита, известно като възражение срещу принудително изпълнение. Възраженията срещу принудителното изпълнение могат да бъдат подадени в съда от длъжника, от страната, която иска изпълнение, или от друго заинтересовано лице. Ако съдът уважи възражението, той ще отмени незаконосъобразните мерки на съдебния изпълнител или, при бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде указания на съдебния изпълнител да пристъпи към действие. В противен случай съдът ще отхвърли възражението. Възражението трябва да бъде подадено до съдебния изпълнител.

д) Освен посочените по-горе възможности за правна защита съществува и възможност за прекратяване на принудителното изпълнение. Съдът ще издаде заповед за прекратяване на принудителното изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение, при условие че прекратяването не нарушава правата на други, или ако не е предвидено друго по закон. Така например принудителното изпълнение ще бъде прекратено, ако длъжникът изпълни задължението. Съдът ще постанови решение за прекратяване на принудителното изпълнение, ако въз основа на публични документи установи, че подлежащото на изпълнение решение е било отменено с окончателно решение.

е) В изпълнителното производство е възможно също така трето лице с претенция по отношение на актив, заповиран/възбранен по време на принудителното изпълнение, произтичаща от право на собственост или други права, възпрепятстващи продажбата на този актив като част от изпълнителното производство, да подаде иск срещу страната, която иска изпълнение, с цел вдигане на запора/възбраната. Ако съдът уважи молбата, той ще вдигне запора/възбраната върху въпросния актив.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Спиране на изпълнението:

Съдът, разпоредил принудителното изпълнение, при изключителни случаи може да разпорежи спиране на изпълнението по искане на длъжника, ако последният е в състояние да докаже наличието на обстоятелства, представляващи законно основание за спирането, и ако преди това в хода на изпълнителното производство на длъжника не е била налагана глоба.

Ако е необходимо, при вземане на решението относно спирането, съдът може да разпита страните.

Сред обстоятелствата, представляващи законни основания за спирането, съдът обръща по-специално внимание на следното: броя на лицата, които длъжникът трябва да издържа, и броя на лицата, които длъжникът действително издържа, дългосрочно или сериозно заболяване на длъжника или лица на издръжка на длъжника, както и природни бедствия, които са настъпили по време на изпълнителното производство и са засегнали длъжника.

Ако обект на принудително изпълнение е недвижим имот, по искане на длъжника може да се разпореди еднократно спиране за не повече от 6 месеца.

Разсрочено плащане:

Съдебният изпълнител може да определи по искане на длъжник, който е физическо лице, условията за разсрочено изплащане на задължение, след като той е взел мерки да определи местоположението на активите на длъжника и да ги заповира/възбрани, а длъжникът вече е платил част от дължимото вземане. Тази възможност не се прилага за данъчни задължения и други публични вземания. Съдебният изпълнител трябва също така да информира длъжника, който няма активи, които могат да бъдат обект на принудително изпълнение, за възможностите и за условията за разсрочено плащане.

Съдебният изпълнител изготвя протокол относно изготвянето и съдържанието на плана за разсроченото плащане и го връчва на страните. В рамките на 15 дни от получаването на протокола, страната, която иска изпълнение, може да информира съдебния изпълнител писмено, ако не е съгласна със съдържанието на плана за разсроченото плащане, може да даде препоръки за съдържанието на плана и за размера на вноските, и може да поиска от длъжника да предостави обезпечение за изпълнението. Въз основа на изявлението на страната, която иска изпълнението, съдебният изпълнител може да измени условията в плана за разсрочено плащане, както следва:

а) съдебният изпълнител ще оттегли плана за разсроченото плащане, ако страната, която иска изпълнение, не е съгласна с размера на вноските по разсроченото плащане на издръжка, работни заплати или подобни задължения, ако частно лице, което иска изпълнение, заявява, че прехраната му е застрашена от разсроченото плащане, или ако са в ход производства по несъстоятелност, ликвидация или изпълнение срещу търговска асоциация, която иска изпълнение;

б) в случаи, които не са обхванати от буква а), план за разсрочено плащане може да бъде въведен за максимален срок от 1 година, когато става въпрос за юридически лица и неперсонифицирани субекти, които искат изпълнение, и за 6 месеца, когато става въпрос за физически лица, които искат изпълнение;

в) в допълнение към разсроченото плащане съдебният изпълнител може да поиска частично плащане, което да е пропорционално на размера на вземането, ако то е поискано в изявление на страната, която иска изпълнение.

Съдебният изпълнител ще позволи на длъжника разсрочено плащане за не повече от шест месеца, на равни месечни вноски, ако срещу средствата на длъжника във финансови институции, работните му заплати и движимите му активи, са предприети мерки за принудително изпълнение, но все още не е събрана цялата сума по задължението, и

а) преди не е предоставяна възможност за разсрочено плащане;

б) принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 500 000 HUF, или принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 1 000 000 HUF, но в поземления регистър е вписана ипотека върху жилищния имот на длъжника, като обезпечение за друго вземане, и

в) жилищният имот на длъжника ще трябва да бъде продаден на търг за събиране на вземането.

Не е необходимо лицето, което иска изпълнение, да даде съгласието си за плана за разсрочено плащане; протоколът относно изготвянето на плана за разсрочено плащане трябва да бъде предаден и на страната, която иска изпълнение.

При изчисляването на сумата, изплатена от длъжника, трябва да бъдат включени сумите, събрани от длъжника посредством заповор.

Определянето на прогнозната стойност на жилищния имот и обявяването на първото му предлагане на търг могат да бъдат осъществени само при неизпълнение от страна на длъжника по плана за разсрочено плащане (член 52/A—52/B от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Погасяване по давност на правото на принудително изпълнение:

Давностният срок за правото на принудително изпълнение приключва заедно с този на дължимото вземане. Обикновено давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, се взема под внимание при поискване; тя може да бъде взета под внимание служебно, ако давността за вземането, на което се основава, също трябва да бъде взета предвид служебно. Ако давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, трябва да бъде взета под внимание въз основа на посоченото по-горе, не може да бъде разпоредено принудително изпълнение по молба, подадена след изтичане на давностния срок, и вече разпоредените процедури по принудително изпълнение не могат да бъдат продължени. Давностният срок за погасяване на правото на принудително изпълнение се прекъсва с всяко изпълнително действие.

Ограничения:

Сумата, която служи като основа за удържките от заплати като част от изпълнителното производство, е сумата, която остава след приспадане на данъците (авансови данъци), здравните осигуровки и пенсионните вноски, таксите за членство в частни пенсионни фондове и другите вноски, предвидени в отделни разпоредби. Като цяло от тази сума не могат да се удържат повече от 33 % или при изключителни случаи — не повече от 50 %.

Частта от месечните заплати, съответстваща на минималната пенсия за старост, е несеквестируема. Тази несеквестируемост обаче не се прилага при принудителното изпълнение за събиране на издръжка на дете и разноски за раждане.

От работните заплати, изплатени от работодателя въз основа на трудово правоотношение, не могат да бъдат удържани повече от 33 %.

Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от трудовото възнаграждение, когато се събират вземания за:

а) издръжка;

б) трудови възнаграждения от длъжника;

в) неправомерно получени трудови възнаграждения и имуществени облаги от социалното осигуряване (член 65, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Максимум 33 % могат да бъдат удържани от пенсии на длъжниците по схема за социална сигурност, обезщетения за ранно пенсиониране, обезщетения за прослужено време, пожизнени пенсии за балетни артисти и временни помощи за миньори (заедно: „пенсионни обезщетения“ (член 67, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от пенсионните обезщетения, когато се събират вземания за:

а) издръжка на дете,

б) получени неправомерно пенсионни обезщетения (член 67, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

От обезщетенията за търсещи работа лица не могат да бъдат приспаднати повече от 33 % (обезщетения за безработица, обезщетения за безработица в предпенсионна възраст, обезщетения при намалена трудоспособност), когато се събират вземания за:

а) издръжка,

б) получени неправомерно обезщетения за безработица,

в) парични обезщетения, предоставени като част от неправомерно получени обезщетения за лица в трудоспособна възраст.

Изброените по-долу доходи са несеквестрируеми:

- национална добавка за чужда помощ, парични обезщетения за жертви на войната и пожизнена пенсия, дължима съгласно Закона за обезщетяване на незаконно лишени от живот или свобода по политически причини;

- помощ от общината, извънредна помощ от общината, парични обезщетения, предоставени като част от обезщетенията за лица в трудоспособна възраст, обезщетения за старост, компенсирани липсата на доходи обезщетения за безработни и добавки за чужда помощ;

- обезщетения за майчинство;

- пенсии за инвалидност и лични пенсии, изплащани на незрящи лица;

- добавка към работна заплата при увреждане на здравето, временна добавка към работна заплата, добавка към доходите, временна добавка към доходите и пенсия за миньори при увреждане на здравето;

- законово установена издръжка, включително предварително присъдена от съда издръжка за дете и парични обезщетения за закрила на детето въз основа на Закона за закрила на детето и настоящичеството;

- парична помощ за отглеждане на дете, специална помощ и семейни надбавки, изплащани на приемни родители и имащи за цел подпомагането на децата, които са настанени временно или постоянно в приемни семейства, или млади пълнолетни лица, за които такива семейства полагат последващи грижи;

- стипендии, с изключение на подобна на заплата стипендия за последващо обучение в сферата на научните изследвания;

- възстановени разноски за командировки, за дипломатическа служба и за пътуване до работното място;

- средства, предоставени за покриване на специфични разноски;

- обезщетения за инвалидност (член 74 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

За средства, управлявани от доставчик на платажни услуги и дължими на физическо лице, сумата, надхвърляща четири пъти минималната пенсия за старост, може да подлежи на принудително изпълнение без ограничения; от сумата под тази граница на принудително изпълнение подлежат 50 % от сумата между минималната пенсия за старост и четири пъти минималната пенсия за старост (член 79/A, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Дори при съгласие от страна на длъжника активите, които са несеквестрируеми, не могат да бъдат запорирани/възбранени.

Следните движими вещи са несеквестрируеми:

- вещи, които са от съществено значение за изпълнение на професионалните задължения на длъжника, особено важни сечива; инструменти; техническо, военно или друго оборудване; униформи; оръжия за самозащита и транспортни средства (с изключение на превозни средства);

- важно оборудване за редовното обучение, по-специално учебници, училищни пособия и музикални инструменти;

- основно облекло: 3 връщни дрехи, 1 зимно палто, 1 манто, 3 чифта обувки;

- основно бельо: 1 комплект от 2 чаршафа на човек;

- мебели за лицата в домакинството на длъжника: не повече от три маси и три гардероба, или подобни мебели, както и едно легло или подобна мебел, и един стол, или друга подобна мебел на лице;

- важно оборудване за отопление и осветление;

- важно кухненско и домакинско оборудване за домакинството на длъжника, както и 1 хладилник или фризер и една съдомиялна машина;

- награди (отличия, медали, значки, гравирани плочи), получени от длъжника, ако са удостоверени с документи;

- лекарства и медицинско и техническо оборудване, което е необходимо поради заболяване на длъжника или негово физическо увреждане, и превозно средство на длъжник с намалена подвижност;

- вещи, използвани от малолетни или непълнолетни деца в домакинството на длъжника, когато са предназначени за деца;

- храна за един месец и гориво за отопление за 3 месеца съгласно нуждите на длъжника и неговото домакинство;

- трайни насаждения, неприбрана реколта и плодове;

- вещи, които не могат да се считат за част от активите на длъжника в производство по ликвидация;

- културни ценности, изброени в удостоверението, определено в Закона за специалната закрила на заети културни ценности, по време на срока на специална закрила (член 90, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Когато се запорира превозно средство, необходимо на длъжник, който е физическо лице, за да изпълнява всекидневните си задължения, освен ако превозното средство не е спряно от движение, е достатъчно да се запорира талонът, който се изпраща заедно с копие от протокола за запора на компетентния транспортен орган, или, ако не може да бъде определен такъв орган — на органа, който е регистрирал превозното средство.

Освен ако превозното средство не е предадено за пазене, длъжникът може да го използва до неговата продажба.

Ако прогнозната стойност на превозното средство е по-ниска от посочения размер в наредбата, издадена от Министерството на правосъдието при съгласуване с министъра, отговорен за данъчната политика, превозното средство несеквестрируемо.

Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение:

Ако при издаването на изпълнителния лист съдът е нарушил закона, то изпълнителният лист трябва да бъде оттеглен.

Ако при добавянето на клауза за изпълнение в решението, съдът е нарушил закона, клаузата трябва да бъде заличена.

Съдът ще оттегли изпълнителния лист или ще заличи клаузата за изпълнение, ако по искане на длъжника установи, че са спазени условията за:

а) отказ за изпълнение съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 805/2004;

б) отказ за изпълнение съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 или член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 861/2007, или

в) отказ за изпълнение съгласно член 21, параграф 2 алинея втора от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета или член 46 от Регламент (ЕО) № 1215 /2012.

Жалба срещу заповед за изпълнение:

Ако съдът е издал заповед за изпълнение или ако, в случаи, при които заповедта за изпълнение се различава от молбата, съдът е издал заповед, отнасяща се до тази разлика, страните могат да подадат жалба срещу заповедта. Жалбата срещу заповедта не спира нейното изпълнение. Обаче, освен ако законът не предвижда друго, не могат да бъдат предприемани мерки за продажба на възбранено/запорирано имущество и сумата, получена по време на принудителното изпълнение, не може да бъде платена на бенефициерите.

Възражение срещу принудителното изпълнение:

Страните или други заинтересовани лица могат да подадат възражение до съда по принудителното изпълнение срещу действие или бездействие на съдебния изпълнител, причиняващо съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство или на правата и законните интереси на лицето, подало възражението срещу принудителното изпълнение. Под съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство се разбира нарушение, което оказва съществено въздействие върху резултата от изпълнителното производство (член 217, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Ако оспорваната мярка отговаря на законовите изисквания или не представлява съществено нарушение, съдът ще потвърди оспорваната мярка и ще отхвърли възражението. Ако оспорваната мярка представлява съществено нарушение, съдът ще я отмени изцяло или отчасти или, ако е законово допустимо и ако фактите, чието наличие предполага постановяването на такова решение, могат да бъдат доказани, ще я измени изцяло или отчасти. Ако възражението се отнася до бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде на последния указания да предприеме действия по прилагане на съответната мярка (член 217/A, параграф 5 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Последна актуализация: 16/10/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.